

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškaška ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo urednistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vjudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnovijo, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke „DAN“.

Velja v Ljubljani na dom dostavljen: Vse leto . K 18,— Četrlet . K 4'50 Pol leta . K 9,— En mesec . K 1'50 V upravnistvu prejemam na mesec K 1'20. S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja: Vse leto . K 20,— Četrlet . K 5,— Pol leta . K 10,— En mesec . K 1'70 Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K. Naroča se lahko z vsakim dnem, se mora poslati tudi naročnino, drugo ne oziroma na naročilo. Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine. List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira in vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času. Upravnistvo „DNEVA“.

Še enkrat „morala“.

Včeraj smo pokazali, kako je sl. dež. odbor kranjski utemeljil odpuščanje Bučarja.

Da se odstavljajo iz služb ljudje, zato, ker občejuje s svojimi znanci, to se godi pač samo na Kranjskem. Odlok — oz. pamflet dež. odbora doslovno in čisto resno tako-le utemeljuje svoj sklep:

»Dokazano je po pričah Jeram, Fras in Miklavčič, ter tudi po lastnem priznanju obdolženca, da se v resnici pajaša z odslovljenim paznikom Alojzijem Ljubičem. Značilno je, da je bil Ljubič med drugim odpuščen ravno tudi zaradi članka, ki ga je objavil v listu »Jutro«, kateri list je bil kot predhodnik »Dana« istih tendenc kot ta zadnji in pisan v istem duhu. Pajdašenje z osebo te vrste je za aktivnega deželnega uslužbenca, zlasti za paznika prisilne delavnice povsem nedopustno, ker mu mora vzeti zaupanje in spoštovanje.«

Tako govori odlok. Mi pa pravimo: Kako zaupanje in spoštovanje more imeti dež. odbor, ki ravno s tem, da je kaznoval Bučarja javno odobrava početje Jože Oražma, to se pravi, da opravičuje greh proti šestih božji zapovedi.

Odlok pravi dalje: »Kazen se je določila z odpuščanjem iz službe, ker je Alojzij Bučar po svojem ravnanju izgubil vse zaupanje in spoštovanje in tedaj ne more več zavzemati mesta deželnega uslužbenca.«

To se pravi: Ako deželni uslužbenec brani svojo čast, ni več zmožen biti deželni uslužbenec, ker zgubi s tem zaupanje in spoštovanje.

Ravnanje dež. odbora mora vsak pošten človek obsojati, ker je sramota za nas, da se v imenu take morale odpuščajo dež. uslužbenec iz službe.

Ako dež. odbor trdi, da ga ravnanje Oražma nič ne briga, bi ga ne smelo brigati niti kako Bučar s svojim nasprotnikom obračuna oz. moral bi pravzaprav zahtevati, da dobi zadoščenje za rodovinsko čast.

Toda to je ravno razlika. Oražem je klerikalni magnat — Bučar pa je ubog uslužbenec, ki si upa celo čitati »Dan«, zato je prvemu po klerikalni morali vse dovoljeno — drugi pa ne sme niti braniti svoje žene.

S kaznijo Bučarja odobrava deželni odbor prešestvo in — zato je stvar poštenih volilcev — da naredi takim moralnim gospodarjem v deželi konec!

Vesti z Balkana.

Srbija in Grčija.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Današnja »Tribuna« doznaja, da se je dosegel med srbsko in grško vlado popoln sporazum v vprašanju Gjevgjelije; zahtevam srbske vojaške komisije je udovoljeno v celotnem obsegu.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Iz Bitolja prihajajo čudne vesti. Mesto je polno ubežnikov iz krajev, ki jih je okupirala srbska armada, pa jih je potem zapustila, ker so oni po sporazumu pripadli Grčiji. To so kraji južno od Bitolja, okoli Lerina, ki so jih sedaj zasedle grške čete, te pa ropajo in plenijo, tako, da pripravljajo ubežniki, ki se nahajajo v Bitolju, deputacijo, ki bi šla prositi srbsko vlado za posredovanje.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Včeraj je grško odposlanstvo posejlo ministrskega predsednika Pašiča, danes ga je kralj sprejel v svečani avdienci. Nocoj je bil v dvoru gala — diner; povabljeni so bili razni članovi odposlanstva vsi ministri, diplomatski zbor, vojvoda Putnik, vsi generali in belgradski župan. Kralj je nazdravil grškemu kralju Konstantinu. Ministrski predsednik Pašič priredi odposlanstvu v hotelu »Moskva« banket, na katerega so še povabljeni: člani vlade, generali, župan in nekateri ugledni meščani.

Pogajanja med Srbijo in Črno goro.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) »Pijemont« javlja, da so se ponovno začela pogajanja med srbsko in črnogorsko vlado radi določitve meje med obema državama.

Novi srbski državljani.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.)

Ministrstvo zunanjih del je zaukazalo vsem srbskim poslanstvom in konzulatom v inozemstvu, da izdajo osebam iz novoosvojenih krajev srbske potne liste in da se jim sploh izkazujejo vse usluge in podpore kot srbskim državljanom.

Prva obletnica osvobojenja Skop'ja.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Proslava prve obletnice osvobojenja je izpadla v Skopju izjemno. Občinski svet je v svečani seji izvolil vojvodo Putnika za častnega meščana in je sklenil postaviti dva spomenika: enega na mestu, kjer je srbska armada pred enim letom stopila v mesto in drugega na pokopališču, kjer so pokopali padle junake.

Kralj je pozdravil proslavo z naslednjo brzojavko:

Prijeto se me je dojmilo rodoljubljen brzojav s proslave obletnice osvobojenja stare srbske carske prestolice Skoplja. Prisrčno se zahvaljujem in pošiljam moje najlepše pozdrave vsem prebivalcem, ki jim želim napredek in vsako blagostanje. Prepričan sem, da bo Skopje, zedinjeno s svojimi brati, v svobodi in delu hitro napredovalo; napore njegovih prebivalcev na tej poti bodo spremljale moje najtoplejšie simpatije.

Vodiški čudeži.

(Konec.)

Najsrečnejši pač na svetu srečni je izvoščekov stan, ker se vozi v urnem letu gori doli noč in dan.

Če za par minut ostane, se na kozla nasloni, potlej v drugo stran Ljubljane, zopet urno odleti.

Njemu znane so skrivnosti, ki jih drugi ne vedo, ker izkušnje ima dosti, dobro ve, kaj in kako.

Kar med potjo v mestu vidi, tega nikdar ne pove, (da kupčije si ne spridi, rajše pridržijo za se.)

Kam se ta al' oni pelje, tega ne izda nikdar, on izpolni je povelje, kaj mu je vse drugo mar.

Zdaj v kočiji mladi pari se prav radi vozijo (a seveda — Bog obvari! da kdo zvedel bi za to!)

Kdo da se v kočiji skriva, kaj je to izvoščku mar? Njemu mar je konjska griva, ki mu služi svoj denar.

Med izvoščki v Ljubljani, bil je tudi eden tak, ki je gledal rad po strani, zraven pušil je tobak.

Ta izvošček za novice, bi' je velik humorist — ker verjel ni na Vodice, so mu rekli: ateist.

On je mislil — zvita glava — »Mene nič ne spremeni, če Johanca je krivava, to še noben čudež ni.«

Ko posedal je na kozli, mislil si je mož tako: »Večkrat najbolj čudni vozili se naenkrat razdero.

Ta Johanca je uganka, a velika ne preveč, enega človeka manjka — pa bo njena slava preč.«

Izvošček.

Enkrat tamkaj za Ljubljano k njemu ženska prihitela, on takoj spozna Johanco: »Gospodična, kam pa vi.«

»Jaz peljam se na Poljane.« »Kaj pa novega tam bo?« »Jaz imam tam svoje znane.« On ji pravi: »A tako!«

Sta po ulicah zdrčala tja kjer konec je Poljan, sta pred klavnico ostala — s tem je čudež — bil izdan.

Glas je šel čez vso Ljubljano, velik je nastal nemir, vsakemu je bilo znano, kje vseh čudežev je vir.

Zdaj tercijalke so zagnale velik jok in velik stok, vse brezverce so zmerjale, da jih naj kaznuje Bog.

Tudi škof je pismo pisal: »Kdor bo v čudeže verjel, Bog mu bo grehe zbrisal, in v nebesa ga bo vzel.

Toda bilo je prepozno! Glas v deželi se glasi: »Čujte vsi, novico grozno, oh, Johance — nič več ni.«

Nekam daleč je zbežala, kam, ne vemo mi sami, a na postelji ostala je le še: telečja kri.

Zraven tudi je pustila en prečuden aparat, ki za čudeže rabila — ga je kakor avtomat.

Oko pravice.

Toda že oko pravice dviga resni svoj pogled, se obrača tja v Vodice, slepariji gre na sled.

Vse boji se, vse se skriva, nihče neče biti kriv, vsega je Johanca kriva in njen čudež goljufiv.

Toda če oko postave črno temo razsvetli, videlo bo tiste glave, ki so pile njeno kri.

Orožnik.

En orožnik gre po polji in premišlja sam tako: »Če bo vse po božji volji, Johanca danes moja bo.«

In tako se je končalo to svetništvo iz Vodice, v božjo čast in večno hvalo vseh svetnikov in svetnic.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

Ah, še ta jo je moral begati s svojo bedasto, lakajsko tolažbo!...

Kakor da bi se ji bil odvalil kamen od srca, ko so se zaprla za njeno vrata tega stanovanja... vrata, ki so stala zdaj kakor neprehoden plot med njo in njeno staro materjo... Njeno staro materjo — koliko zasmeh!... njeno babico, ki jo je bila spodila, kakor spodiš dekle, da, tatinsko dekle!...

Nevedoma, ne znajoča, kako je prišla po stopnicah, se je znašla na tleh.

In nato — kakor žak sinoči — je tavalja naravnost tja ve en dan, do trenutka, ko je dospela do odprte cerkve in stopila vanjo — ne vedoč zakaj, nemara, da si odpočije, da se skrije ali da pomoli... Bila je starodavna cerkev Sen Zermen de Pre.

In, v kotu kapelice, kjer se je zdela sama sebi še bolj sama kakor kjerkoli drugje v prastari hiši božji — se je zrušila v klop ter poizkusila pomisliti... spomniti se in razumeti... ah, to pred vsem, o veliki Bog! Ne, ni si ji posrečilo...

Slučajno je položila roko na svojo malo torbico, ki ji je ležala na kolenih... Zacetila je s prsti oval — ostal ji je spomin, kako ga je dobila.

»Pismo... Žak mi piše...« Mrzlično je odprla zalepljeni ovoji.

Najprej je padlo iz njega par bankovcev.

»Da,« si je dejala plakaje. »Dolžno plačo... seveda... to so mi odšteli, predno so me spodili...«

Toda v ovovju je bilo zloženo tudi pismo. In z novim, krutim stremiljenjem je čitala Gilberta:

»Vse vem. Varali ste me podlo. Nisem zaslužil tega. Vrnite se torej k njim, o katerih ste si morali pač misliti, da ne bom hotel nikoli stopiti v stike z njimi — in hvala vam za izkušnjo, ki vam jo dolgujem. Kruta je bila, a tem izdatnejša. Odgovoriti mi, bi bilo brez pomena. Vrnili bi vam pismo neprečitano.«

Sledil je podpis s polnim imenom:

»Žak de Rožegij.«

»Ah!« je jeknila. »Preveč je... vse to hkrati...«

Pograbila je za krčevit drget obupa in groze...

»Kaj naj storim? Izgubljena sem... obsojena... Končano je... vse je končano...«

In kakor nalašč se je začela spominjati v tem trenutku vse nesreče in krutosti, ki jo je bila nakopila usoda v njenem življenju.

Ne, človek ne zmore ničesar zoper svojo usodo.

Očeta ni imela nikoli, niti pravega imena. Vrata uspeha so se bila zaprla pred njo... Ljubezen jo je bila goljufala... In tista, ki je bila kri njene krvi, jo je spodila iz svoje hiše...

Čemu nadaljevati tako brezuspešno borbo? Čemu hiteti naproti zgolj novim prevaram, čemu se izpostavljati novim okrutnostim?

Boljšje se je pogrezniti v pozabljenje, v pckoj, v rešitev!

Že zdavnaj je bila ura poldne. Odšla je iz cerkve, ne da bi bila molila. S trdnjšim korakom je nadaljevala svojo pot, kakor da stopa proti cilju, ki ne pozna nobene nade več.

Na sebe samo ni niti mislila; saj je bila izrekla neprizivno sodbo nad seboj, ki jo je imela rešiti na veke.

Toda... če tudi ubeži tej zemlji o Bože, kakšno neizmerno bolest pusti za seboj!...

Ubogi, dragi Florestan!... Ubogi, obožavani prijatelj, ubogo srce, polno vdanosti in ljubezni!...

Kakšen udarec bo to zanj, kadar izve, da je odšla njegova mala Gilberta za vedno in mu ne bo vrčala nikdar več z otroško nežnostjo, s čimer jo je bila obdarila tako razsipno njegova očetovska ljubezen.

»Nikdar več!« je ponovila in vzdihnila, kakor da je vse to že sklenjeno po volji, ki je močnejša od njene lastne. »Nikdar več mu ne bom igrala Mozartove sonate, ki jo toliko ljubi... Toda, naposled,« si je odgovarjala trdovratno, kakor da hoče zaglušiti glas spomina in kesanja, »saj me ne potrebuje. On ima zdaj majhno premoženje... in tudi pokojnino ima... Znance ima, pri katerih je hotel zaključiti svoje življenje, preden me je poznal. Umakne se k njim in tam me pozabi...« Ne, je vzdihnila, »ne pozabi me... Ne potolaži se... Toda bil bi še nesrečnejši, ako bi me moral gledati tako obupano, trudno in sito tega ostudnega življenja! Nočem,« je dejala majhne srdito z glavo, »nočem ma biti v muko in breme, ki bi polnilo z žalostjo vse njegove ure...«

Toda ob takšnih večerih proti koncu zime — naj si bodo še tako krasni — napoči somrak tako hitro! Ura je bila komaj štiri, pa se je že čutilo, kako pojema luč.

Gilberta je pospešila korake, dokler ni našla, kar je iskala: majhno kavarno poleg poštnega urada. V oknu je visel napis, ki je opozarjal da gostje lahko opravljajo tu svojo korespondenco.

Vstopila je. Prosila je natakarkja, naj ji da pisalno pripravo.

»In s čim naj še postrežem gospodični?«

»S čimer hočete.« »Kozarec piva?«

»Makar.«

Istočasno s pijačo, ki se je niti ni doteknila, ji je prinesel natakark

črnilo, pero, podlogo in papir.

Začela je pisati in pisala dolgo, dolgo.

Ah, kako težko je bilo to delo po nekod, kako je bilo mučno!

Naposled je bila gotova.

Vzela je precej velik ovitek. Vanj je vtaknila tudi ono strašno Zakovo pismo — Florestan je moral vendar vedeti, zakaj je storila svoj obupni čin. Priložila je bankovce, ki jih je bila prejela... priložila majhen prstanček z opalom, ki ji ga je bil podaril Florestan nekoč za god.

Hotela je storiti takisto s svojo uro, darilom markize Rožegijske.

»Ne,« je zamrmrala in jo pustila za pasom, »to naj izgine z mano vred.«

Ko je bilo priloženo pismu vse, kar je hotela zapustiti Florestanu, je zalepila ovitek, vteknila ga v svojo torbico, pustila denar na mizi in odšla v somrak, v katerem se je rayno dramil nočni Pariz.

Sla je naravnost v ulico Ešikje. Dospela je.

Florestana zdaj gotovo še ni bilo doma.

Neopažena bi bila šla lahko gor v svoje malo stanovanje, pobožat še enkrat svojega zvestega Kastorja...

Ni si upala. Bala se je, da je ne bi spomin na preteklost, ki bi se ji obnovil ob pogledu na vse te omiljene reči, odvrnil od njenega namena.

Stopila je samo k vratarici: (Dalje.)

Prestolonaslednikov brzojav se glasi:

»Z zadovoljstvom se spominjam časa, ko sem na čelu moje hrabre in nepremagljive armade prišel v Dušanovo prestolnico in ji objavil svobodo.«

Iz srbske skupštine.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevno«.) Na skupštinski seji je bilo prečitano poročilo finančnega ministra, ki ne more predložiti pravočasno proračuna za leto 1914. — radi izrednih razmer, v katerih se država nahaja.

Nadaljuje se razprava o adresi, za katero so se prijavili govorniki vseh političnih strank.

V včerajšnji skupštinski seji je bil izvoljen odsek za proučevanje načrta o likvidaciji moratorija.

Prebivalci Prijepolja so se narodni skupščini brzojavno zahvalili za združenje s kraljevino Srbijo.

Srbski industrijski muzej v Skoplju.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevno«.) Srbski industrijski muzej v Skoplju je začel delovati. On bo dajal informacije o srbskih industrijskih proizvodih in bo užival za brezplačno dajanje informacij državno subvencijo.

Italijanski in rumunski poslanik v Belgradu.

Belgrad, 29. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevno«.) Sinoči je prispel semkaj novi italijanski poslanik Squitti, ki izroči kralju te dni v svečani avdijenci svoja akreditiva.

Dospel je rumunski poslanik pri srbskem dvoru Filalitti.

Slovenska zemlja.

Z IGA!

Klerikalni matadorji na Igu so se zaleteli v naše gasilno društvo z dopisom v »Slovenca« z dne 13. t. m. Da so njih očitanja in sumničenja od konca do kraja zlagana, ni treba posebno povdarjati. Taki napadi so prozorni in imajo namen, narediti razdor v gasilnem društvu. Ta taktika je namenjena za lov gasilnih društev v novo zvezo kranjskih gasilnih društev. V začetku dopisa dopisnik hinavsko hvali delovanje pokojnega Fr. Trošta, kot načelnika gasilnega društva na Igu, v nadaljnjem pa se zaletava v mene, češ, da odkar sem jaz načelnik, da hočem sam vse preurediti v tem zmislu, da bi vse poliberaliziral, da se ne sme spreti mladenič klerikalnega mišljenja in da sprejemam samo člane Sokola. Odločno moram zanikati to očitanje in konstatiram, da se principijelno ne dela nikake politike v društvu, kajti gasilno društvo je namenjeno »za pomoč« v nesreči vsemu prebivalstvu. Kadar se je kak mladenič ali mož zgledal, da hoče pristopiti k društvu, sem vsakega predlagal pri odborovi seji za sprejem. Sprejelo se je vsacega, kateri se je zgledal, kar lahko dokažem vsak čas. Kar se tiče birme, moram izjaviti sledeče: štirinajst dni pred birmo je prišel k meni župnik in me vprašal, če lahko naznani na lici, da se gasilno društvo udeležiti sprejema škofa, jaz sem mu odgovoril, da tega ni treba, da bom že jaz ukazal, da se društvo udeležiti ter mu naznanil, da se jaz ne bom udeležil »zaradi afere Škof, Maurink, Minatti.« Mislim, da se razumemo — poštenjaki.

Dopisun se dalje laže, da društvo nima vaj, kar se mora samo ob sebi izkazati kot neresnica. Imeli smo 3 okrajne in 4 domače vaje. — Da se razvidi, lažnjivost in zlobnost dopisuna, moram konstatirati sledeče, kar se tiče izposojanja cevi in brizgalne. Brizgalna, ki je bila posojena v tovarno Drago, katere lastnik je g. Aita, je 60 let stara in ima 6 m raztrganih cevi. To brizgalno si je posodila brez moje vednosti in se jo izposojevala tudi pod načelstvom rajnega Trošta. Iz tega se razvidi, da ta stara brizgalna z raztrganimi cevmi pri požaru Megličeve tribe ni prišla prav nič v poštev, zlasti ko imamo dve novi brizgalni in so pomagala pri požaru tudi okoliška gasilna društva. G. Aita je daroval za zgradbo »Gasilnega doma« skoro vso potrebno opremo in tudi v denarju je prispeval, zato izkažemo s tem, da se mu posodi vsako leto to staro brizgalno za snaženje kotlov, le hvaležnost. — Iz vsega tega se spozna, kako zlobna so očitanja in napadi na mojo osebo in društvo. Ves ta napad je imel namen vzbuditi nezaupanje gasilnih društev do nas, ali to se vam bo temeljito ponesrečilo. Basta!

Alojzij Minatti.

IZ ZAGRAJCA PRI KOMNU.

Letos je bila pri nas še precej dobra vinska letina za teran. Naš kaplan je prišel po stari navadi tudi letos brat grozdje. Ker je znal, da je še precej dobra letina, je privlekel s

seboj tudi organista. Mešetaril je na vse mogoče načine, naj dajo tudi organistu kaj grozdja, ker je »siromak«. Mi pa pravimo, da s plačo organista in tajnika lahko vsak živi. Prosim Vas g. mešetar, takih »siromakov« odjemalcev ne vozite več k nam, ki imajo letne plače okoli 1400 K.

Pri neki biri je izrazil naš brihtni kaplan, da je naše napredno društvo propalo in da so nam skantali društveno premoženje. Lepa izmišljena laž kakor po navadi. Pa saj ni zamera, ako se mešetarji lažejo.

»Poglejte nas v naši stranki je vse drugače. Pri prvi veselici smo dobili 81 K čistega dobička. S tem smo spili 56 l vina, snedli za 8 K kruha, sira in dr. Tako je povedal sam kaplan. V resnici se lahko postavi g. mešetar s takim gospodarstvom društvenega imetja. Ubogo ljudstvo gre z namenom podpirati društvo, a oni z dobičkom si polnijo želodec lačni in nenasitni mešetarji se vsele pri popivanju likofa pozno v noč.

Tudi v Komnu je taka navada, da popivajo Marijine device pozno v noč, ter se vračajo ob 11. uri zvečer dobre volje vsaka s svojim fantom domov.

Pri neki prireditvi so predstavljali živo sliko matere božje. Za ta model so si zbrali seveda najpobožnejšo devico iz Zagorja, katere zahtaja k nekemu Dalmatincu na provo, kot se je izrazil sam njen brat.

Ako mi napravimo kako nedolžno veselico, takoj vsi hudiči in sam lucifer v peklu so pripravljeni, da nas požro, ker mečemo vero dol. Povemo Vam g. mešetarji, da jo ravno vi mečete, ker predstavljate take sv. modele za mater božjo.

O sklepu obljubujem, da se vidimo spet kmalu, ker sedaj nimam toliko časa, da bi lahko vse pisal. Teran, ki se Vam tako dopade, g. kaplan, kipi in šumi v badnju in hoče biti kmalu iztočen. Vedeš.

Iz Škoflje.

Velika nesreča se je pripetila dne 25. t. m. v bližini naše vasi kakor je »Dan« že poročal. Tega dne namreč je imelo društvo »Giovani e forti« kolesarsko dirko iz Trsta v Koper. Pot, ki ima mnogo ovinkov in še precej strmih klanec, pelje tudi skozi imenovano vas, koncem katere je močan ovinek, takojimeno- vane Rotondo. Na tem mestu se je pripetila nezgoda, ki bi skoro stala življenje dvojico mladih ljudi. Tu sta namreč zadela ob avtomobil gledališča »Eden« dva kolesarja, katere sta v boju za prvenstvo obležala v lastni krvi. O njih kolese ni govora: zmečkani sta popolnoma. Stanje ranjencev je opasno, in slišalo se je že glasove o smrti enega izmed ponesrečenec. Danes so že malo mirnejše vesti in glasi se celo vest, da menda okrevata še oba.

Končno pripominimo še par opazk na imenovano Rotondo in nje- no bližnjo okolico, namreč: To je — kakor že omenjeno precej oster in strm ovinek. Istotako se nahajata v bližini istega še dva precej kriva in jako nevarna ovinka. Priporočati bi bilo zato, da vozijo tod bodisi kolesarji in sploh dirkači jako previdno. Vedno dirkajo tod razni, patriotje »Concordie«, »Libertas« in sličnih. Nikdar nisi pa še zapazil tod »Balkanec«, »Dancičarjev« in drugih slov. kolesarjev. Vendar imamo 1 tod lepo državno cesto, in tudi tu teče izključno le po slovenskih tleh. Zato upamo, da bomo videli o priliki i slovenskih dirkačev po naših krajih. Da bodo pa oni malo previdnejši, naj si zapomnijo imenovanje nevarne točke, ki pa niso nikar tako nevarne, ako je človek previden.

DOLINA PRI TRSTU.

Iznenadila nas je velika čast — prišli so misijonarji, kateri delajo propagando za sv. vero in na vse kriplje perejo ubogo ljudstvo (skoraj same ženske; moški niso tako neumni in se ne pustijo imeti za norca) in skušajo dokazati na prižnici, da je »Dan« protisrbski, nemoralen in brezbožen list, katerega je treba povsod zatirati in vničiti. Kaj se bojite tega lista — gospodje misijonarji & Compani. Pokažite nam samo eno vrsto krive vere iz našega lista »Dneva« in ga takoj odstranimo. Ravno sedaj izhaja v »Dnevno« Johanca iz Vodice v sliki in pesmi, od začetka pa do konca njenih čudežev. Da je bila Johanca sleparja, to ve že vsak otrok. Sodnija ljubljanska jo je že prišla in vteknila v »kejhno«. Zakaj niste pa o tem kaj izpregovorili na prižnici — gospodje misijonarji & Co. To bi bilo nekaj. Povedati bi morali tudi, da so duhovniki in fratarji — celo škof ljubljanski podpirali Johanco in povsod ozna- njevali njene čudeže, ki so bili par- fimirani s telečjo krvjo. Kaj je bilo mar duhovnikom, če so čudeži resnični ali ne, samo da so neumni ljudje dajali za maše kakor jim je Jo-

hanca ukazala. Kšeft! Botega! To je prva in glavna stvar, potem pride šele vera. — Vsed tega ne mislite, da bo izginil »Dan«, če ste ga prepovedali čitati; nasprotno, ljudje bodo sedaj vedeli, da obstoja list po imenu »Dan«, kateri mora prinašati jako interesantne reči. Če ga ne morejo videti duhovniki in jim je trn v peti, potem mora gotovo biti nekaj vzroka, da se ga bojijo. Rečemo in približemo, da se je začel »Dan« širiti po celim Bregu in prepričani smo, da bo sčasoma izpodrinil »Novi čas«, kateri ne zna drugega kakor »farbati« ljudstvo. Omeniti moramo, da pošiljajo v Dolino in okolico ca. 50 izvodov »Novega časa«. Izvedeli smo, da ga pošiljajo ca. 25 izvodov zastoj, ker ga kmetje nočejo plačati. (Ker ga sploh niso naročili, jim je bil vsiljen!) Pošiljajo ga tudi takim, ki sploh ne znajo — brati. Ali ni to smešno!

Iz tega lahko izprevidi bralec in vsak pameten kmet, da ta reč ne more dolgo trajati in ni daleč čas, ko izbacnejo iz hiš »Novi čas« (ali pa naj ga sploh ne plačajo); na njegovo mesto pa naj uvedejo list »Dan«, kateri prinaša najlepše poves- ti in razumljive dopise — pa tudi take dopise, kateri niso po volji gos- podom nuncem! Za danes priporo- čamo, da širite pridno »Dan«; to bo najboljši odgovor na napade iz priž- nic. Se bomo še večkrat oglasili.

Dnevni pregled.

Slovenski jubilej. Slovenci ob- hajamo prihodnje leto zanimiv ju- bilej. Minilo bo namreč 500 let, odkar je bil ustoličen zadnji korotanski vojvoda. L. 1414. je namreč Ernst Železni kot korotanskijovoda spre- jel na Gosposvetem polju oblast iz rok slovenskega kmetja. Pozneje se na starodavne slovenske pravice na Dunaju niso več ozirali in se je sta- ra navada opustila. V prejšnjih sto- letjih so morali habsburški vojvode slovensko govoriti pri ustoličenju na korotanski vojvodski stol — po- zneje se je to opustilo, nazadnje je odpadla tudi ceremonija na Gospo- svetskem polju. Tako je izginil zadnji spomin nekdanje slovenske samo- stojnosti. Slovenci smo zelo vneti za razne tuje jubileje in jih praznjava- mo z vsemi mogočnimi prireditvami, z različnimi — (tudi narodnimi) za- stavami. Radovedni smo, ali bomo praznovali tudi ta jubilej. Pri lipkem jubileju so imeli glavno besedo nem- ški patrioti, turnerji in nemški burši, v Ljubljani smo slavili njih jubilej s slovenskimi trobojnicami in »Slove- nec« se je hotel razpočiti od samega patriotizma — dasi v drugih delih naše države, na Poljskem, na Če- kem in celo po srednjih nemških krajih ni bilo niti po šolah niti drugod nobene slavnosti. Bomo videli, če bodo prihod, leto klerikalni Vseslo- venci s tako vneto praznovali naš domači jubilej. Veliko smo se najo- kali o 600letni sužnosti Kosova, bo- mo videli, če bomo znali praznovati 500letnico, odkar je bila zadnjič pri- znana slovenska samostojnost.

Poljsko-rusinska sprava. »Slov. Narodu« se poroča iz Dunaja: »V parlamentu se danes kolportira na- slednja sveža anekdota: Gališki na- mestnik vit. Korytowski sreča v ku- loarjih enega izmed »najdivjejših« Rusinov, poslanca Starucha. Uda- ri ga po ramenu ter mu pravi: »Timko, spravili se bomo.« Poslanec Staruch se obrne, premeri namestnika od nog do glave: »Ekselencija, ne spo- minjam se, da bi bila midva že skle- njeni bratovščino. Če sem jaz vaš Timko, si ti moj Vitold.« »Seveda«, odgovori namestnik in nova »brata« si sežeta smejot se v roke. Glas o tej pobratimiji med upokojevim oro- žnikom Tinkom Staruchom in tajni- kom ter bivšim ministrom ter aktiv- nim ces. namestnikom Vitoldom Ko- rytowskim se je razširil po zbornici, kakor najradostnejša vest. Vsem se zdita Timko in Vitold karakteristični priči boljših časov, oznanjevalca poljsko-rusinske sprave, parlamen- tarnega miru...«

Rezultati italijanskih volitev. Letošnje italijanske volitve so boj ne strank in principov, temveč boj vseh V sedanjem političnem življenju Ita- lije je taad vsemi strankami in pro- grammi osebnost sedanjega ministe- skega predsednika Giolittija, ki je združil okoli sebe z malimi izjemami skoraj vse stranke in je postal po- litični diktator konstitučne Italije. Pri sedanjih volitvah je imel Giolitti svoje kandidate med vsemi stranka- mi, vlada je podpirala zopet kandi- date različnih strank, samo, da so bili ministerialni. Niti Vatikan ni od- rekel vladnim kandidatom svojih podpisov, pa če je bilo tudi znano, da so »freimavrerji«. Zato so pa ka- toliška društva opozicionalne kandi- date, če tudi so bili konservativni in katoliško verni, prezirali, ali pa šla proti njim v boj. Ker je raje vo- lila freimavrerja samo, da je bil vla-

den, kot katolika, ki bi bil proti vlad- di. Tokrat so proti vladi volili samo oficijelni socialisti in republikanci. Socialistične reformiste so uradi podpirali. Toda tudi proti republi- kancu Barzilaju ni vlada postavila kandidata, ker Barzilaj je govorni- ški okrasek italijanske zbornice in v Italiji na take stvari nekaj dajo. S kratka: boj oseb in ne strank so nudile poslednje volitve v Italiji.

Težave komisije za določitev meje albanske države. »Alb. Kor.« poroča iz Bitolja, da so v vasi Mo- roši Albanci prepričali delo medna- rodne komisije, ki ima nalogo dolo- čiti meje Albanije. Ko je prišla komi- sija v občinski urad, pozvali so jo člani »svete čete«, da se mora takoj umakniti. Komisiji se predbaciva, da prebrezobzirno postopa z Albanci.

Klobasa raste... »Edinost« ne more absolvirati nobene reči v eni številki, vsaka, tudi najneznatnejša reč se mora vleči skozi par števil, samo da je klobasa večja. O denun- cijatstvu piše »Edinost« tudi včeraj in se opravičuje tudi s tem, češ, da oni ne morejo biti boljši od Italija- nov, da jim morajo vračati zob za zob. Tako torej, ko smo pa »Edinost« opozorili, da to ni prav, ako dela reklamo za italijanske gledališča, je izšla na nas celo golido kanalske gnojnice in je patetično vzklakala, da hočejo oni — pri »Edinosti« — poka- zati, da so bolj kulturni od Italija- nov. Enkrat torej hočejo biti pri »Edinosti« boljši od Italijanov, dru- gikrat njim enaki — kakor jim pač kaže. Pa dosti o tem — nočemo de- lati klobase.

»Lažejo, lažejo, lažejo!« Tako vpije »Slovenec« na naslov napred- nih listov dan na dan, samo da od- vrne pozornost — od sebe. Zakaj je moral prevzeti odgovorno uredni- švo »Slovenca« državni poslanec Gostinčar? Samo zato, da s svojo poslansko imuniteto ščiti »Slovenče- ve« laži. In kdo bo sedaj verjel »Slo- vencu«, ko vpije, da napredni listi lažejo? Laže se dosti, ali — pri »Slovencu«.

Za nov tiskovni zakon se po- tegujejo klerikalci in sicer za tak, ki bo imel med drugim tudi določbo, da ima na Kranjskem deželni odbor določati, katere liste smejo prebi- valci kranjske dežele čitati. Ampak ta zakon bo imel tudi končno dolo- čbo, da ima to pravico deželni od- bor samo doleči, dokler bo on kle- rikalen, kakor hitro se pa v tem oziru spremeni njegova sestava, preide ta pravica na dr. Susteršiča osebno in na njegove zakonite na- slednike. Takoj ko stopi ta zakon v veljavo, prenehajo izhajati na Kranj- skem vsi napredni listi, ker jih ne bo smel nihče čitati. To se pa zgodi samo v slučaju, ako bo ta največji klerikalni zakonski načrt sprejet v državnem zboru. No, za to pa ni mnogo upanja, četudi je baje baron Schwarz načrt že prebral in ga odo- bril s svojim »Nihil obstate«.

Iz Vodice se nam piše: Še nekaj o naši Johanci vam moram danes sporočiti in sicer te to, da je ona ne le telečjo kri švicala, ampak tudi vo- lovsko in kravjo. Donašale so ji pa to kri ne le domače iz farovža, tem- več tudi druge vodiške tercijalke, ki se zdaj zvijajo, da niso nič vedele. Kako niso vedele, ko si vendar ni bi- lo mogoče misliti, da Johanca vsak dan kuha godlo in pa klobase dela. Le za tako prokleto neumne nas ne imejte, ve tercijalke, in pa potuhnje- ni župnik Šimen Žužek. Zdj sami vidite, kam ste jo pripeljali z Johan- činim čudežem. V nedeljo bi se moral vršiti takozvani »ofer« za ne- potrebne škofove zavode. Kaplan čaka s svetinjo pred altarjem — toda nobenega ni, ki bi le vinar pri- nesel na krožnik. Za kaplana je bilo to zelo mučno. Odložil je malo mon- štranco in pričel moliti litanije. To ste torej dosegli v naši fari s svojim očitnim zaničevanjem peterske ran našega Izveličarja. Pfuj! Sram vas bodi, Vi maziljeni sleparji. No naši stvari ste le koristili, sebi pa pre- mnogo škodovali. Mi smo zdaj pre- pričani, da so za Johancino skriv- nost vedeli ne samo vodiški naš žup- nik, ampak tudi škof in pa kamniški dekan, ki je dajal pismena potrdila onim, ki jih je imel za »verne«, da so smeli iti gledat v župnišče sle- parske Johance. Zdj bi se je radi otesli, pa se je ne bodete, ker bo Johanca, kakor je sama v Bukovici pravila, vse povedala. Zahtevamo, da se vse, ki so tega sleparstva de- ležni, po postavi kaznuje, naj si bo Johanca, župnik ali kak posel iz fa- rovža, ker vsi so to prav natančno vedeli. Imamo pa še veliko blaga za našega — denarja lačnega župnika. Vodiška fara je vse dobro videla in so se nam ljudje, ki so od daleč no- silni krvave prislužene krajcarje v ne- nasitno žrelo župnika in njegove ljubljenske Johance v srce smilili, le mladi Erce je bil vesel, ker mu je neslo. Mi svetujemo župniku naj hi- tro pobere svoja kopita in gre od nas proč. Se nikoli ga nismo imeli za usmiljenega človeka, temveč vedeli

smo, da mu je denar vse. — Vodiški poštenjaki.

Akadem. društvo »Slovenija« na Dunaju javlja, da nadaljuje g. dr. Iv. Prijatelj svoje predavanje: »Osem- deseta leta v slovenski kulturni zgo- dovin« v soboto 1. novembra ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih VIII. Langesasse 50. — I. redni ob- činski zbor »Slovenije« se vrši v pon- deljek, 3. novembra ob 8. uri zvečer v lokalu Leithner I. Auerspergstra- ße 6. Poleg običajnega vspeoda se vrše volitve novega odbora. Pri obeh prireditvah so slovanski gostje dobrodošli!

»Gledališko društvo« na Jeseni- cah uprizori v praznik Vseh svetni- kov, t. j. 1. novembra t. l. ob polu 8. uri v dvorani pri »Jeleni« na Savi »Golgota«, ki se je igrala že z naj- večjim uspehom v Trstu. Spisal Ser- gijan pl. Tučič. Od istega pisatelja smo videli na našem odru efektno enodejanko »Povratek«. Kdor je vi- del to enodejanko, ta gotovo ne bo zamudil »Golgote«, ki je eno naj- krasnejših del.

Slovensko gledališče v Celju. Dramatično društvo priredi v leto- šnji sezoni svojo drugo predstavo in sicer Maks Halbejevo »Mladost«, ljubzensko dramo v 3. delih. Igra je na repertoiru vseh velikih odrov. Slavnemu občinstvu je že znana dra- ma istega pisatelja: »Reka«. Pred- prodaja vstopnic pri tvrdki Gorihar & Leskovšek, 10 dni pred predstavo.

Maribor. (Obrtni klub). Klub obrtniških pomočnikov priredi tudi letos plesno šolo v mali dvorani Na- rodnega doma v Mariboru. Vstopni- na za gospode 40 v, za gospodične 30 v. Plesna šola se bode vršila vsikdar ob nedeljah od 2. do 4. ure popoldne. Prva plesna vaja bo v ne- deljo dne 2. listopada 1913. Odbor »Kluba obrtniških pomočnikov«.

Slovensko gledališče v Mariboru. Pri predznajni notici se je pomo- toma poročalo, da bo pri sobotni predstavi »Četrti božji zapovedi« sodelovala tamburaška godba, kar ne odgovarja resnici, ker bo sviral orkester »Glasbenega društva«. V toliko se popravlja. Na svidenje v soboto večer.

Preklje. V številki 496 našega lista z dne 14. maja 1913 je v dnev- nem pregledu izšla pod naslovom Hrušiči Korbar daljša notica, vsled katere se je čutil žaljenega g. Fran Korbar, župan, poštar itd. v Spodnji Hrušici pri Ljubljani in vložil proti meni kot odgovornemu uredniku pri c. kr. deželnemu sodišču v Ljub- ljani kazensko ovadbo zavoljo pre- greška zoper varnost časti. Vsled te kazenske ovadbe so se na moj in na njegov predlog od strani c. kr. de- želne sodišča v Ljubljani zaslialo o obdolžitvah in razžalitvah v go- renji notici razne priče, ki pa niso niti najmanj potrdile utemeljenost teh obdolžitvev in razžalitev. Vsled tega, in ker nočem delati nobenemu krivice, preključim s tem vse ob- dolžitve in razžalitve v gorenji no- tici, v kolikor se tičejo g. Frana Korbarja kot neosnovane, ker ni- mam povoda dvomiti o njegovem osebnem poštenju ter plačam za to, ker je odstopil razžaljeni g. Fran Korbar od kazenskega pogona proti meni, na roke županstva v Dobru- njah za revne šolske otroke šole v Spodnji Hrušici znesek 20 K in vse stroške njegovega zastopnika in so- dne stroške. — V Ljubljani, dne 31. oktobra 1913. Radoj Korone, od- govorni urednik.

Razglas. Lov krajevne občine Cerkle se bode dne 21. novembra 1913 ob 10. uri dopoldne v uradni- h prostorih c. kr. okrajnega glavar- stva v Kranju potom javne dražbe v zakup oddal za dobo 5 let in sicer od 1. januarja 1914 do 31. decembra 1918. Zakupni in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kranju med navadnimi uradnimi urami. C. kr. okrajno gla- varstvo v Kranju, dne 24. oktobra 1. 1913.

Težke posledice surovega rav- nanja. Približno pred štirinajstimi dnevi se je začel neki posestnik iz Bitenj pri Kranju pripraviti s svojo ženo, ki je bila v blagoslovljenem stanu. Surovi mož je med prepriom vrgel svojo ženo po stopnicah, tako da je obležala in da so jo morali prepeljati v deželno bolnico v Ljub- ljano. Predvčerajšnjim je žena umrla na porodu. Porodila je mrtvega otroka.

Ogenj. Dne 23. t. m. popoldne je izbruhnil v Tribučah ogenj, ki je v kratkem času vpepel vsa gospo- darska poslopja, živila in orodje posestnikov Janeza Cvitkoviča in Mihaela Dragoša. Skupna škoda znaša 17.000 K. Posestnika pa sta bila zavarovana samo za 4700 K.

S kolesom je povozil. 24letno de- klo pri Tometu v Dravljah, Marjano Dolinar je povozil te dni s kolesom Janez Kozjak. Dolinarjeva je padla tako nesrečno, da si je pri padcu zlomila desno roko v rami in da je morala iskati nujne pomoči v deželni bolnici v Ljubljani.

In hoc signo vinces!

Novo! V tem znamenju bodeš zmagal!
Ta slika ima tudi slovenske napise. **Novo!**

Predvajanje te velikanske zgodovinske zgodbe

od petka dne 7. do četrтка 13. novembra

Velikanski cirkuški prizori. Izpreobrnitev h krščanstvu. Trpinčenje kristjanov. Cesar Konstantin sprejme krst. Prikažen sv. križ. Bitka pri Laksa Rubra. Angeli se prikažejo in strašijo poganke bojevnike. Cesar Konstantin porazi Maksencija. Solski mladinci pripravljajo.

v Kino-IDEAL v Ljubljani

Predstava traja 2 uri. Vsak dan od 1-3, 3-5, 5-7, 7-9 in od 9-11.

7 dni! V nedeljo tudi ob pol 11. zjutraj. **7 dni!**
Cene: K 1.90, 1.60, 1.30, 1, -60.

Tatvina. Preteklo soboto zvečer je neznan tat ukradel mizarju in gostilničarju Janezu Brejcu iz Pečnika pri Idriji iz nezaklenjene spalnice usnjato denarnico s 183 K.

Voz se je nanj prevrnil. Ko je peljal te dni 30letni bajtar France Sodnik iz Klanca pri Kamniku stelo domov, se je prevrnil voz na Sodnika, ki je zadobil težke poškodbe. Moral je iskati pomoči v deželni bolnici v Ljubljani.

Smerekova veja je udarila po levem očesu te dni 58letno postrežnico Jožefo Tošnjak in jo nevarno poškodovala.

Hlod mu zmečkal peto. 23letnemu premogarju Janezu Suhadovčanu je pred kratkim zmečkal med delom v premogokopu v Hrastniku hlod peto in ga težko poškodoval.

Desno nogo si pri padcu poškodoval. 50letni delavec Jakob Bertonec je padel v gozdu v Lajšah pri Kranju tako nesrečno, da je zadobil na desni nogi znatne poškodbe.

Nesreča. Pri posestniku Janezu Zerovniku v Zbiljah uslužbeni 14letni hlapec Franc Tršan je peljal te dni z vozom pesek proti Medvodom. Ko je pripeljal z vozom na klanec, mu je odpovedala zavora, voz je potisnil konje naprej in ti so začeli dirjati. Deček jih je hotel z vso močjo z vajeti udariti, pri tem pa je padel pod voz in je zadobil več težkih poškodb.

Nehvaležen gost. Te dni je prišel k neki posestnici na Bregu neki tujec v spremstvu njenega najemnika in je prosil prenočišče, katerega mu je žena na prigovarjanje svojega najemnika tudi dala. Tujec je ostal tam dve noči. Drugo noč pa je izginil in vzel s seboj zeleno moško obleko in štiri nove športne srajce. Tat je neznan kam izginil. Je kakih petindvajset do trideset let star, zelo velik in vitkega rufaj, suh obraz in majhne po angleško prstrižene brke. Kakor se sodi, je tat krojač, doma iz Hrvaškega.

Nesreča na Vrtači. V nedeljo, dne 26. oktobra, sta hotela gospoda Rudolf Wiedauf, uradnik pri deželni zavarovalnici, in bančni uradnik Hubert Jaric, sin celovskega trgovca Jarica, napraviti turo na Vrtačo, in sicer sta hotela preplezati nevarno severno steno. Jaric ni bil prav razpoložen in se mu ni zljubilo v raztrgane stene Vrtače. Pustil je tovariša samega in mu razložil to in ono o tej turi. Wiedauf je bil baje dober turist in z vsem potrebnim za turo opremljen. Ker pa se do ponedeljka ni vrnil, je Jaric slutil nesrečo in povzročil, vse potrebno za rešilno ekspedicijo. Že v ponedeljek na večer je odšla iz Borovelj ekspedicija štirih hribolazcev in dveh orožnikov. Tudi gospod polkovnik pl. Lickhardt 4. domobranskega polka v Celovcu je dovolil vojaško ekspedicijo, obstoječo iz dveh častnikov in več mož, ki je odšla v sredo preko Borovelj. G. Hubert Jaric se je podal v ponedeljek zvečer v spremstvu več gospodov na Vrtačo preko Bistrice. V noči od 28. na 29. je našel Jaric ponesrečenega tovariša v skalovju mrtvega, vsega razbitega.

Bančni raynatelj pobegnil. Ko je dne 29. t. m. prišla komisija v stanovanje ravnatelja deželnega kreditnega in posojilnega zavoda v Krakovu, Schenklerja, ga ni našla. Schenkler je pobegnil. Izdali so tiratlico. — Schenkler je ogoljufal zavod za četrt milijona kron, samo v tekočem letu za 50.000 K. Da bi zakril svoj krivdo, je zaničel v uradu ogenj, ki je uničil skoro vse knjige. Knjige so bile v največjem neredu, skoro vse postavke prenevarjene. Ogenj so še pravčasno pogasili. Schenkler je simuliral roparski napad, pri katerem da so mu tolovaji vzeli vse dragocenosti. Skril se je v neki delavski hiši ob Visli, in ko so ga tam našli, je vpil, naj ga ne umore in ne vržejo v reko. Včeraj pa je prišla na njegov naslov poštna pošiljatev z vsemi baje oropanimi dragocenostmi. Mož je vse sam poslal na svoj naslov. Koliko znaša škoda, še ni znano.

Aretacije izseljevalnih agentov. V Pragi so aretirali izseljevalnega agenta Elda in Stein. Aretiranih je tudi 24 izseljencev, od teh 19 iz Galicije. Pet izseljencev je hotelo preko meje, ne da bi zadostili vojaški dolžnosti.

Atentat na vlak. Iz Mehike prihajajo vesti, da so vstasi blizu San Salvadorja v pokrajini Zazagaz poglani vojaški vlak z dinamitom v zrak. 18 vojakov je ubitih, mnogo pa ranjenih.

Velik požar na zagrebškem kolodvoru. Na zagrebškem državnem kolodvoru je zgorel železniški voz z

Reke s 58 sodčki petroleja. Požar je zanel iskra iz lokomotive. Škode je okoli 10.000 K.

Ljubljana.

— **Vsled tehničnih ovir ni mogla iziti pred prazniki brošura »Vodiški čudeži«.** — Delo izide po praznikih.

— **Priporočamo vsem našim znancem,** da nam že naprej sporočijo, koliko izvodov želijo. Cena 10 vin.

— **Novi naročniki, ki se priglasijo te dni in pošljejo naročnino — dobe »Vodiške čudeže« — zastonj.**

— **Naši naročniki, ki nam bodo te dni poslali naročnino, nam priložijo po 10 vin. za »Vodiške čudeže«.**

— **Zanimive vesti iz Gor. Garmel o Johanci prinesemo jutri.** Ob enem prinesemo dve pesmi, ki sta nastali okoli Vodic med priprostim ljudstvom.

— **Čitatelji »Dneva« naj ob priliki volitev nikar ne pozabijo,** da jih je deželni odbor imenoval »zadnje elemente prebivalstva«. Splačajte klerikalni strahovladi to žaljivko desetoro.

— **»Slovenec« je prinesel članek »Deželnozborske volitve in učitelstvo«.** Članek konča z besedami: »Zato pa le z veseljem v boj proti praznemu frazerstvu«. Ko bi bil članek te besede, namesto, da jih je dal na konec članka, napisal raje v začetku, pa bi mu ne bilo treba članka pisati, ako svojo besedo o boju proti praznemu frazerstvu misli resno.

— **Ljudje božji! ali veste kdo je kriv,** da socialni položaj učitelstva ne odgovarja pravičnosti? Liberalna buržoazija je kriva. Samo liberalci in njihovi drugi. Kako vse drugače na je S. L. S. Ta skrbi za versko šolo! V koliko bo ta skrb klerikalne stranke izboljšala socialno stanje učitelstva — tega vam seveda Slomškar ne pove! In s takšnim besedovanjem pridobiva učitelstvo za delo za volitve!

— **Za klerikalce ne veljajo postavbe.** Svoječasno sta bila odgovorna urednika dveh ljubljanskih naprednih listov obsojena vsak na deset kron globe, ker sta bila slučajno par dni odsotna iz Ljubljane, tiskovni zakon pa zahteva, da mora odgovorni urednik bivati v mestu, kjer list izhaja. Ovadbo na državno pravdnitvo je takrat vložil osebno dež. predsednik baron Schwarz. Seveda, napredni listi morajo respektirati določbe tiskovnega zakona, klerikalni listi pa lahko delajo kar hočejo. »Slovenec« odgovorni urednik Gostinčar se že dolgo nahaja na Dunaju in vendar še vedno podpisuje »Slovenca« kot odgovorni urednik. Kdor torej še ne veruje, da za klerikalce ne veljajo postavbe, kdor ne veruje, da je klerikalcem vse dovoljeno, bo menda sedaj to sprevedel, ko »Slovenec« tako očitno krši določbe tiskovnega zakona, državne oblasti se pa niti ne zmenijo zato. Zastonj vlada gotovo ne dovoljuje klerikalcem, da se norčujejo iz postav.

— **Župan ljubljanski, dr. Ivan Tavčar,** sklicuje volilni shod na nedeljo, dne 2. novembra. Ta shod se vrši v Mestnem domu ob pol 10. dopoldne. Sklican je v namen, da dobe dr. Šušteršiča napadi na mestno upravo primeren odgovor.

— **Sokolski znak na sodnjih.** Včeraj je imel neki dečko opraviti na sodnji. Imel je seboj sokolski znak. Eden od gospodov pa si je dovolil, da mu je znak — odvzel. Smo radovedni, čega bo poslal nazaj.

— **Kdor je sam mojster v lažeh, ta vedno trdi, da drugi lažejo.** Tako dela glasilo tistih, ki so sodili paznika Bučarja. Klerikalni deželni odbor je očital Bučarju pri preiskavi, da očividno laže, ker ni vedel povedati, zakaj je bil Ljubič odslovljen češ, da to vsa prisilna delavnica ve. Bučar, ki ni hotel lagati kakor klerikalci, je dobro vedel pri preiskavi, da stoji pred svojimi fraimonti, ki mu bodo zavili vrat, kot so to storili z Ljubičem. Zato pa ni hotel povedati. Ljubič je čital »Jutro« mesto »Slovenca«, in vsled tega je klerikalni dež. odbor vpeljal proti njemu disciplinarno preiskavo. Pa še nekaj: ta deželni odbor se je posluževal nasilstva, ki mu ga ni para, in se je pregrešil zoper 8. božjo zapoved, ki pravi ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. Klerikalni deželni odbor je takrat pregovoril škofovga nečaka Antona Jegliča, nadpopstnika v prisilni delavnici, da je moral lažljivo in krivično pričati pri preiskavi zoper Ljubiča. To je čista resnica, ki se je izkazala potem, ko je Ljubič vprašal Jegliča, zakaj da je on laž-

nivo in krivično govoril, odgovor je bil ta-le: »Priatelj, jaz sem moral lagati in krivico govoriti zoper tebe, ker sem dobil tako povelje od deželnega odbora, če pa tega ne storim, moram jaz iti iz službe.« To je klerikalna lumparija prve vrste. To vedo vsi pazniki in uslužbenci in prisilenci, v prisilnici posebno pa še paznik Fran Puterle, ki je bil tudi na enak način poklican za pričjo kakor Jeglič. Tega pa klerikalni »Slovenec« neče povedati, zato se mu pa lahko reče, da je največji lažnjivec. S takim postopanjem se gotovo pridobiva »splošovanje in zaupanje«.

— **Johanca ni več zaprta.** Tako se govori po Ljubljani. Dr. Zajc ji je baje dal za zdravilo ricinovo olje.

— **Dva nova »svetnika«.** Ljubljanski knezoškof dr. Jeglič in stolni kapitel sta dala te dni postaviti pri sliki sv. Janeza Krstnika (na zunanji severni steni stolne cerkve), na vsako stran po eno soho: nekdanjega škofa ljubljanskega dr. Lamberga in Tomaža Chröna. Oba je knezoškof dr. Jeglič kar naenkrat naredil za svetnika (vsaj dozdaj so v cerkvene vdolbine k slikam postavljali le prave »svetnike«!), menda v zahvalo za to, ker sta ta dva imela Slovence posebno — v želodcu! Tomaž Chrön je bil navihani političen škof (pokojni Askerc bi dejal: »bil je vladen hlapec«!) — in zato ima močno navihane mušace pod nosom, dočim je obraz škofa Lamberga bolj mil in prikljupljiv!

— **Kaj farbate kmete.** Dr. Žitnik je na shodu v Vipavi vse močje pripovedoval, samo tega ni hotel povedati, da bo morala dežela vrniti izposojene tri milijone in pol milijonacijskemu fondu, od katerega se jih je izposodilo ker nima deželna blagajna denarja. Spomladi mora novi deželni zbor zvišati deželne doklade, najmanj za 50%. Kakor je deželni odbor do zdaj gospodaril, bodo pa kmetje že v teku enega leta čutili, ko se jim bo začelo v mošnjičkih pri davkarjih bliskati. To sicer ne bo Lampetova elektrika, ampak še vse drugače, bo tudi grmelo — hudičev in vragov.

— **Pred obrtnim sodiščem** je bila včeraj zanimiva razprava, ki kaže kako nekatere tvrde delajo s svojim osebjem. Pri knjigarni Bamberg in Kleinmayr je bil nastavljen kot blagajnik g. Tančič. Ko je ta slučajno zbolel, so mu odpovedali službo. Ker pa to ni vzrok za odpoved — se je Tančič proti temu pritožil — toda posredovanje advokata je ostalo brezuspešno, dokler ni včeraj obrtno sodišče razsodilo proti tvrdki Kleinmayer in Bamberg. Ko pa je gospodar videl, da je dobil uslužbenec svojo pravico, ga je sprejel nazaj v službo, kar je preje dvakrat odklonil. Postopanje tvrdke se kaže v precej grdi luči. Sploh se čuje precej pritožb o dr. Bambergu, ki bi imel dovolj vzroka, da se varuje šovinizma. — Tvrde »Domacin« gotovo ne pripodoca, še manj pa take javne obravnave.

— **Tečaj za hrvaško-srbski jezik** se začne početkom novembra. P. n. dame in gospodje, ki se ga žele udeležiti, naj se blagovoliijo javiti »Slovenskemu klubu« ali pa naravnost prof. dr. Fr. Ilešiču, ki bo vodil tečaj. Kurz bo trajal 6 mesecev. Poučevala se bo tudi cirilica. Ure za pouk se bodo določile dogovorno na posebnem sestanku udeležencev, ki se bo vršil začetkom novembra. (Za tiste, ki so se že učili srbohrvaščine, se eventuelno otvori poseben kurz.)

— **V koncertu »Glasbene Matice«** v soboto, dne 8. novembra bo pred slovenskim občinstvom prvič nastopila znamenita srbska koncertna pianistinja gđ. Jelena Dokićeva, rojena v Belgradu, hči znanega profesorja iz Beograda, pok. Jovana Dokića, direktorja gimnazije in upravitelja narodnega gledališča, iz ene najodličnejših in najbolj zanih Belgradskih rodbin. V svojem rojstnem mestu je izvršila višjo deklislo šolo in se potem posvetila študiju glasbe. V Belgradu je odločno absolvirala »Srbsko glasbeno šolo kot učenka profesorja Cvetka Manojhvića, potem je bila dve leti učiteljica srbske glasbene šole in ženske gimnazije v Belgradu. Ministrstvo prosvete jo je v dovršitev najvišje pianistične izobrazbe poslalo k profesorju Paulu de Caneju, slavnemu profesorju c. kr. glasbene akademije na Dunaj, kjer se je izobrazila v dovršeno umetnico. Paul de Come je bil v svoji mladosti učenec Rubinsteinov. Po povratku od svojih študij iz Dunaja, priredila je v Belgradu svoj koncert z neobičajno velikim uspehom, vsled

tega uspeha je bila od kralja odlikovana z redom sv. Save. V svojih koncertih izjva za najlepšim uspehom skladbe Beethovna, Chopina in moderne kompozicije slovanskih, posebno ruskih skladateljev.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je postal g. Albert Arčon iz Volčje drage pri Gorici 7 K, katere je nabral pri Nardinovem krstu v Bukovici. Tamburaški zbor »Slovenec i Hrvat«, Milanov vrh pri Prezidu, je poslal 15 K 15 v, nabranih v veseli družbi pri g. Klepcu na licitiranju ene palice. — G. Ant. Erzetič, veleposestnik v Krmini je prodal v Ljubljano nekaj »Briškega vina«, prav dobre kakovosti. Od skupička je odločil 6 K družbi sv. Cirila in Metoda. Hvala za dar, hvala za posnemovalni vzgled! Vinogradniki in vinski kupci! Naj se ne potrdi nobene vinske kupčije, da ne bi imela nekaj dobička od tega družba sv. Cirila in Metoda! — Za obrambni sklad so se nadalje prijavili sledeči p. n. gg.: 1109. dr. Josip Rakež, okr. zdravnik v Šmarju pri Jelšah (plačal 200 K); 1110. Proč z Wieserjem (plačano 10 K 71 vin.)

— **Sestanek prijateljev godbe.** Na sestanku prijateljev godbe v sredo večer se je sporočalo toliko nasvetov, da se gospodje niso mogli za nikakršen definitiven sklep odločiti. Glede tega se prosi vse vabljen in ne vabljen gospode za drugi sestanek, ki se vrši danes v petek dne 31. oktobra ob 8. uri zvečer v restavraciji Auer v Volfovi ulici. Da se končno reši in odloči sklep glede godcev, ki so sedaj brez vsakega stalnega zaslužka, in da se ljubljanskemu občinstvu ter raznim društvom poskrbi za primerno in prepotrebno godbo.

— **Koncert v kavarni Krapež v Škofji ulici.** Dne 31. t. m. koncert bivših godbenikov slov. filharmonije pod vodstvom koncertnega mojstra g. B. Černeya. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstop 40 vin. Za obilno udeležbo se priporočajo godbeniki.

— **Nagrobno petje.** Pevsko društvo »Slavec« zapoje na dan Vseh svetnikov dne 1. novembra ob 4. uri popoldne zboru žalostinke na novem pokopališču pri Sv. Križu.

— **Domache ognjišče, VII./10.** Vsebinska: Kaj naj postane. — Telesna vzgoja žene. — Duševna vzgoja. — Domači zdravnik. — Listek. — Drobtine. Priporočamo!

— **Tatinska tovarišica.** Preteklo nedeljo popoldne je sedel delavec Janez Rope v Mostah v družbi neke delavke v gotovi gostilni. Ko je hotel plačati račun, je zapazil, da mu je izginila iz hlačnega žepa denarnica z več kronami. Rope je imel takoj na sumu tatvine svojo tovarišico, katere roko je malo prej čutil v hlačnem žepu. Tovarišica pa ni hotela o ničemer ničesar vedeti. Ko je šel okradeni tovariš po stražnika, je tovarišica porabila to priliko in je zagnala ukradeno denarnico za peč. No, to ji nič pomagalo, stražnik jo je aretiral in policija jo je izročila okrajnemu sodišču.

— **Tatvini koles.** Kleparskemu mojstru Francu Gradišarju je bilo pred kratkim okrog štirih zjutraj ukradeno kolo »Styria« izpred kavarnе »Central«. Kolo je črno lakirano. Kolesi imata ob robu rdečo črto in kavčuk na desni strani prvega kolesa je nekoliko poškodovan. Na sumu tatvine je kakih 30 let star možki visoke postave in suh drugače. Ima majhne, rdeče brke. Oblečen je bil v rujavo obleko, na glavi pa je nosil širok klobuk. — Mesarju Francetu Anžiču iz Štepanje vasi je bilo ukradeno kolo »Puch«, ki je bilo črno lakirano in brez zavore in ki ga je pustil zvečer pred kavarno »Austria« na Sv. Petra cesti.

— **Zaradi prepovedane izselitve** je policija aretirala pretekli torek na dolenskem kolodvoru delavca Mika Grabrijana iz Adlešič in Mika Starešiniča iz Vinice pri Črnomlju.

— **Aretacija tatice.** V nedeljo zvečer je bilo ukradeno tovarniški delavki Jožefi Končina iz Ljubljane iz ročne torbice, ki jo je položila na stol, denarnico z 19 kronami. Na sumu tatvine je bila neka brezposelna 18letna dekla, ki jo je policija aretirala in izročila okrajnemu sodišču.

— **Tatvina ženskega plašča.** V Spodnji Šiški stanujoči likarki Mariji Breznikar je neznan tat ukradel pred nekaj dnevi iz nezaklenjene sobe temnomodre ženske plašč z dvema vrstama belih gumbov, ki je visel na steni.

— **Zamuda vlaka.** Včeraj ponoči je skočil s tira ori Breitenstei-

nu na Semeringu tovarni vlak, vsled česar je imel dunajski brzovlak zamudo več kot tri ure.

— **V tobačni tovarni porodila.** Preteklo sredo so delavko Ano Popitovo, stanujočo na Glincah v tobačni tovarni premogle porodne slabosti, nakar so poklicali babico, ki je porodu prisostvovala. Popitova je povila dečka in so nato mater in novorojenčka prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **»Strah pragozda«** je senzacijska ameriška drama z levji. Vidi se usmrtnitev 3 levov. Predvajal se bode od sobote do ponedeljka v Kino »Idealu«. Danes specialni večer z nordisk veseloigro v treh delih »Romantična zgodba«. V torek »Črna smrt« nordisk senzacija. Drugi teden »In hoc signo vinces« dve uri predvajanja. Predstave ob 1., 3., 5., 7., 9. Cene malenkostno zvišane.

Trst.

Nezaslišano postopanje »Kranjske industrijske družbe« proti slovenskim delavcem v narodnem in socialnem oziru, je dnevnici del javnega shoda, ki ga sklicuje podružnica »Nar. del. organizacije« v Škedenju za danes, v petek, ob 7. zvečer v ondotnem »Gospodarskem društvu«. Na shodu poroča g. dr. Josip Mandič. »Kranjska industrijska družba«, kot lastnica škedenjskih plavžev, vedno bolj brutalno postopa napram slovenskim delavcem. Zato bo treba enkrat odločno izpregovoriti. Delavci, udeležite se shoda v čim večjem številu!

Naše gledališče. V soboto, dne 1. novembra, ob pol 4. pop. »Mfinar in njegova hči«. Zvečer opereta »Punčka«. V nedeljo ob ½ 4. uri pop. opereta »Logarjeva Krista«. Zvečer pa se uprizori prvič na našem odru Shakespearejev »Otello«, žaloigra.

Tržaški Slovenci imamo zaznamovati mnogo takih slovenskih podjetnikov, ki se poslužujejo izključno ali deloma — italijanskega popisovanja. Če bi ti ljudje imeli le trohico narodnega čuta v sebi, bi gotovo ne izvrševali tega narodu škodljivega dejanja, ki povzroča, da mora naše slovensko uradništvo trpeti mnogo zla zaradi brezposelnosti. Italijanski podjetnik gotovo ne bo nastavlil slovenskega uradnika, če mu tega ni treba, zakaj Italijani nekoliko več dajo na svojo narodnost, nego pa Slovenci, kateri so že širom sveta znani kot najponižnejši petofizniki. — V Trstu je vse polno slovenskih trgovskih uradnikov, ki ravno zavoljo navedenega vzroka ne morejo priti do zaslužka. Temu zlu bi se takoj odpomoglo, če bi slovenski podjetniki na najstrožji način začeli izvrševati svoje narodne dolžnosti. Italijanski podjetniki, ki so od Slovencev odvisni, bi v tem slučaju bili prisiljeni nastavljati uradnike, ki so zmoini tudi slovenskega uradovanja. Ker pa med Italijani ni slovenske zmoinosti uradnikov, bi prišli povsod v poštev Slovenci. Sicer se je o tem predmetu že mnogo pisalo, toda vedno brezuspešno. Skrajni čas je že, da s škodljivci v naših vrstah temeljito obračunamo. Prosimo od zdaj zanaprej, imena vseh onih »narodnjakov«, ki grešijo v gori navedenem načinu, da se nam dostavljajo, ker mi bomo s tem delom takoj pričeli.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

VOLITVE V BOSNI IN HERCEGOVINI.

Sarajevo, 30. oktobra. Deželna vlada je razpisala nadomestne volitve za odstopivšimi poslanci na dan 8., 9., 10. decembra.

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 30. oktobra. Današnja seja je bila kratka. V tretjem čitanju so se absolvirale finančne predloge o davkih na automobile in šumeca vina in predloga o totalizatorskem davku. To se je zgodilo zato, da bo imela gospodstva zbornica, ki se sestane, kaj materiala.

Nato je bilo obravnavanje finančnega plana prekinjeno in nadaljevalo se je s posvetovanjem o nujnosti uredba posl. Krafca o tele-

fonskem omrežju v Avstriji. Predlogu se je priznalo nujnost. Seja se nadaljuje v sredo.

Vlada je predložila danes nove brambne predloge, zvišanje rekrutnega kontingenta se razdeljuje na 5 let, tako da bo končno zvišano stanje doseženo leta 1918. Od novincev, ki pripadejo na skupno armado, bo vpoklicanih 1914. leta 3212 mož. Število se stopnjuje nato v letih 1915. in 1916. po 3269 mož in v letih 1917. in 1918. po 287 mož. Od kontingenta za deželno brambo odpade na leto 1914. zvišanje za 4580, leta 1915. za 1205, leta 1916. za 964, leta 1917. za 96 in leta 1918. za 193 mož. Poslanec dr. Ravnihar je vložil samostojen predlog v korist justičnim uslužbencem in paznikom. Predloga zahteva, da se v izvršilnih predpisih službene pragmatike ozira tudi na nekatere posebne zahteve justičnih uslužbencev in paznikov, ki so bile že opetovano formulirane.

ALBANCI SE BAJE POBOTAJO.

Dunaj, 30. oktobra. Potrjujejo se vesti, da je provizorična albanska vlada sklicala nacionalno zborovanje v Elbasan, upajo, da se bodo vsi spori v notranjosti uredili. Posebno pričakuje vlada v Valoni, da se pobota z Essad pašo.

SPREMEMBA USTAVE V SRBIJI.

Belgrad, 30. oktobra. Napredni poslanci so predložili danes v skupščini zakonsko predlogo o reviziji ustave v Srbiji in sicer zato, ker so nastale v državni upravi velike spremembe.

VELIKANSKI POŽAR NA DUNAJU

Dunaj, 30. oktobra. Danes je izbruhnil v splošni avstrijski elektrarni na Dunaju požar, ki se je širil s takšno silo, da ga ni bilo mogoče ustaviti.

Strojnica uničena.

V kratkem času je ogenj razdeljal strojnico. Od tod se je ogenj širil dalje in dalje in je zavzel veljkanske dimenzije.

ZRTVE.

Pri požaru so bile tudi žrtve. Sicer sta bili dve osebi težko, dve lahko ranjeni.

Brez luči.

Vsled razdelane strojnice je bilo danes zvečer silno mnogo kavarren, varijetejev in prodajalen brez luči. Ronacherjevo gledališče je vsled tega ostalo zaprto. Škoda znaša več sto tisoč kron.

NOV TISKOVNI ZAKON V AVSTRIJI.

Dunaj, 30. oktobra. Tiskovni odsek je sprejel še preostale paragrafe novega tiskovnega zakona. Poročevalec dr. Adler je izjavil, da je pač prevzel poročanje v odseku, ker mu je bilo do tega, da se zakon čim prej sprejme da pa ne more prevzeti tudi poročanja v zbornici, ker se z marsikaterimi določbami zakonskega načrta ne strinja in jih ne bi mogel v zbornici zagovarjati. Prihodnji teden bo imel odsek še eno sejo, da se določi končna redakcija zakonskega načrta in poročevalca.

VTIS PAŠIČEVEGA EKSPOZEJA.

Belgrad, 30. oktobra. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevu«.) Časopisje komentira posebno ona dva pasusa ekspozicije ministrsk. predsednika Pašiča, kjer se govori o velikih silah in o poslednjem ultimatu avstro-ogrskemu monarhiji Srbije. Splošno se zapaža in odobrava, da se je Pašič zahvalil samo silam trojnega sporazuma in Nemčiji na prijateljstvu, ki so ga te sile pokazale Srbiji, ne omenja pa niti z eno besedo niti Avstro-Ogrske niti Italije in je s tem očitkom dal izraza nezadovoljstvu srbske vlade in javnosti nad politiko teh dveh držav napram Srbiji. To se živahno komentira tudi v tukajšnjih diplomatičnih krogih, v avstro-ogrskih in italijanskih krogih je to izzvalo veliko nerazpoloženje, posebno še zato, ker Pašič ni prezrl cele trojne zveze kot take, temveč je prav spretno izločil Nemčijo, ki je Srbiji storila v

poslednji krizah več važnih in velikih uslug, med tem ko sta šli Avstro-Ogrska in Italija v tolikih za Srbijo važnih vprašanjih s polnim porazom proti nji.

Odstavek o ultimatu je prav kratek, zato pa tem značilnejši. Ministrski predsednik na kratko konstatira, da se s tem kvartu razpoloženje za ustvaritev dobrih odnosov med obema sosednjima državama. To bi imel biti nekak odgovor dunajskemu časopisju, ki je hotelo dokazovati, da so ravno po ultimatu vstvarjeni pogoji za zblizanje med avstro-ogrsko monarhijo in Srbijo.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Pozor! Edino sredstvo za kurja očesa je »Purgit«, ki zajamči uspeh. Dopiše na Viktor Petrovčiča, Gradišče 3. 1050—3.

SODE

dobro ovinjene stare in nove, male in velike, ima na prodaj

IV. BUGGENIG, sod. mojster, LJUBLJANA, Cesta na Rudolfovo železnico šte. 7.

Nagrobniči:

Gozdič je že zelen, Vigred se povrne,

za moški zbor postavil Oskar Dev, ste izšle v »Učiteljski tiskarni« obe na eni poli.

Cena 20 kom. K 6—

Manj kakor 20 kom. se ne pošilja.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Novo!
Vinko Pustoorh
Celje, Narodni dom
Velika zaloga zgotovljenih
oblek za moške, ženske in
otroke. Vsakovrstno perilo.
Klobuki

Več tisoč

pletenih jopic v vseh barvah, posebno sivih, poprej K 16—, sedaj K 8—.

Moških klobukov

vsakovrstnih fason, poprej K 6—, sedaj K 3—.

Klobukov za dečke

poprej K 4—, sedaj K 2—.

Klobukov za otroke

poprej K 2—, sedaj K 1—.

Največja izbira dežnih plaščev za dame in gospode

poprej K 20—, 30—, sedaj K 14—.

Zaradi ogromne zaloge zimske konfekcije oddajam blago za polovično ceno.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke.

Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Posestvo

na Dolenjski cesti pod Rakovnikom blizu
Dolenjskega kolodvora v Ljubljani

katero obsega hišo, gospodarska poslopja in približno 7 oralov vrta, travnikov njiv in gozda, se prostovoljno proda. Vse v prav dobrem stanu. — Posestvo je za vsako obrt prav pripravno. —

Pojasnila daje pisarna

g. dr. Ivana Tavčar, odvetnika v Ljubljani.

P. VIII. 73/13/16.

Oklic.

Gostilna in prodajalna s stanovanjem, sušilnim prostorom, kletjo, ledenico, hlevom in šupo v hiši nedoletnih Pirnatovih otrok na Glincah št. 23 in 14 a z gostilniško koncesijo vred se da v zakup dražbenim potom od 15. novembra 1913 do 15. novembra 1919.

Hkratu se bo tudi vršila prostovoljna sodna dražba dveh konj, krave, okoli 40 hl vina in razne vinske posode.

Javna dražba bo v ponedeljek

dne 10. novembra 1913 ob 9. uri dopoldne

na licu mesta na Glincah šte. 23

Izklicna cena za prostore, kateri se dajo v najem, znaša 1200 K na leto; izklicna cena na premičnine, ki se imajo odprodati, določila se bo na dan dražbe.

Zakupnik mora položiti kavcije 600 K.

Podrobnejši pogoji so na vpogled na tem sodišču v sobi št. 33.

C. kr. okrajno sodišče Ljubljana odd. VIII.

dne 27. oktobra 1913.

Kavarna

odprta celo
noč.

Gostilna

Florijanska ulica št. 6.

Del. glavnica:
8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Stritarjeva ulica šte. 2, (lasna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 ³/₄ %

Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.